

II

(Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A Tanács határozata az Európai Unió tagállamainak különleges intervenciók egységei közötti, válsághelyzetekben történő együttműködés javításáról

(2006/C 321/15)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 30. cikkére, 32. cikkére, valamint 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Osztrák Köztársaság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés 29. cikke szerint az Unió célja, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a tagállamok közös fellépésének kialakítása révén biztosítsa a polgárok magas szintű biztonságát egy olyan térségben, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapul.
- (2) Az Európai Unió tagállamainak állam- és kormányfői 2004. március 25-i, a terrorizmus elleni szolidaritási nyilatkozatukban kinyilvánították azon határozott szándékukat, mely szerint a tagállamok minden rendelkezésükre álló eszközt mozgósítanak annak érdekében, hogy valamely tagállamnak vagy csatlakozó államnak – politikai vezetése kérésére – terrorista támadás esetén a területén segítséget nyújtsanak.
- (3) A 2001. szeptember 11-i támadásokat követően megindult az együttműködés a tagállamok valamennyi bűnüldöző hatóságának különleges intervenciók egységei között, a rendőrségi vezetők munkacsoportjának égisze alatt. Az „Atlasz” elnevezésű hálózat 2001 óta számos szemináriumot tartott, tanulmányt készített, tárgyi cserét és közös gyakorlatot hajtott végre.
- (4) Egyetlen tagállam sem rendelkezik a lehetséges, különleges beavatkozást igénylő, nagy horderejű válsághelyzeteket hatékonyan kezelő valamennyi eszközzel, erőforrással és szakértelemmel. Különös jelentősége van ezért annak, hogy a tagállamok más tagállamoktól segítséget kérhessenek.
- (5) Ez a határozat a felelősségre vonatkozó általános szabályokat határoz meg – többek között a büntetőjogi felelősségre vonatkozóan – annak érdekében, hogy megfelelő

jogi keretet határozzon meg arra az esetre, ha az érintett tagállamok megállapodnának a segítségkérésről illetve nyújtásról. Ezen jogi keret és az illetékes hatóságok nyilatkozata birtokában a tagállamok válsághelyzet esetén a gyorsan reagálhatnak és időt takaríthatnak meg.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat általános szabályokat és feltételeket állapít meg annak céljából, hogy egy adott tagállam különleges intervenciók egységei segítséget nyújthassanak és/vagy műveletet hajthassanak végre egy másik tagállam (a továbbiakban: a megkereső tagállam) területén abban az esetben, ha az utóbbi tagállam erre felkérte az egységeket, azok pedig ebbe beleegyeztek valamely válsághelyzet megoldása érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „különleges intervenciók egység”: egy tagállam bármely olyan bűnüldöző hatósága, amelynek szakterülete a válsághelyzetek kezelése.
2. „válsághelyzet”: bármely olyan ember előidézte helyzet valamely tagállamban, amely súlyos, közvetlen fizikai fenyegettséget jelent az érintett tagállamban tartózkodó személyekre vagy az ott található intézményekre nézve, különösen túszejtés, repülőgép-eltérítés és hasonló események.

3. cikk

Segítségnyújtás más tagállam részére

- (1) A tagállamok kérhetik, hogy valamely válsághelyzet megoldása érdekében igénybe vehessék egy másik tagállam különleges intervenciók egységeinek segítségét. A tagállamok szabadon döntenek arról, hogy e kérést elfogadják vagy elutasítják, illetve a kérttől eltérő jellegű segítséget ajánlanak fel.

⁽¹⁾ HL C ...

⁽²⁾ A ...-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(2) Az érintett tagállamok közötti megállapodás függvényében a segítségnyújtás állhat abból, hogy a megkeresett tagállam felszereléssel vagy szakértelemmel segíti a megkereső tagállamot, vagy annak területén műveletet hajt végre.

(3) Műveleteknek a megkereső tagállam területén történő végrehajtása esetén a segítséget nyújtó különleges intervenciók egységei:

- felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a megkereső tagállam területén támogatói minőségben járjanak el
- a megkereső tagállam felelőssége és irányítása mellett végzik tevékenységüket, a megkereső tagállam jogával összhangban
- a nemzeti jog szerinti hatáskörük keretein belül járnak el.

4. cikk

A felelősségre vonatkozó általános szabályok

(1) Amennyiben e határozattal összhangban egy tagállam tisztviselői egy másik tagállam területén műveletben vesznek részt, ez utóbbi tagállam viseli a felelősséget a műveletek során e tisztviselők által okozott károkért.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a károk olyan tevékenységek során keletkeztek, amelyek a megkereső tagállam által kiadott utasításokkal ellentétben álltak, vagy amelyek meghaladták az adott tisztviselők nemzeti jog szerinti hatáskörét, a következő szabályok alkalmazandók:

- az a tagállam, amelynek területén a kár bekövetkezett, a kárt a saját tisztviselői által okozott kárra vonatkozó feltételeknek megfelelően rendezi;
- az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a sértetteknek vagy jogutódjainak kifizetett összegeket;
- az egyes tagállamok a harmadik személyekkel szembeni jogaik gyakorlásának sérelme nélkül és a b) pontban foglalt rendelkezések kivételével – az ebben a bekezdésben meghatározott esetben – lemondanak a más tagállamoktól elszenvedett károk megtérítésének igényléséről.

5. cikk

Büntetőjogi felelősség

A 3. cikkben említett műveletek során a más tagállam területén műveletben részt vevő tisztviselők a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében e tagállam tisztviselőinek minősülnek.

6. cikk

Találkozók és közös képzések

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy érintett hatóságai – amennyiben szükséges – találkozókat tartsanak és közös képzé-

seket és gyakorlatokat szervezzenek abból a célból, hogy megosszák egymással a válsághelyzetekben való segítségnyújtásra vonatkozó tapasztalataikat, szakértelmüket, valamint általános, gyakorlati és technikai jellegű információkat.

7. cikk

Költségek

Az érintett tagállamok közötti eltérő megállapodás hiányában az egyes tagállamok maguk viselik költségeiket.

8. cikk

Más jogi eszközökkel való kapcsolat

(1) A tagállamok a ...-án/-én (*) hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokat továbbra is alkalmazhatják, amennyiben ezek lehetővé teszik e határozat céljainak kiterjesztését vagy kibővítését a tagállamok között.

(2) A tagállamok ... (*)-t követően köthetnek vagy hatályba léptethetnek két- vagy többoldalú megállapodásokat, amennyiben ezek lehetővé teszik e határozat céljainak kiterjesztését vagy kibővítését a tagállamok között.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodások semmilyen körülmények között nem befolyásolhatják az e megállapodásokban nem részes tagállamokkal fennálló kapcsolatokat.

(4) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodásokról értesítik a Tanácsot és a Bizottságot.

9. cikk

Záró rendelkezések

Valamennyi tagállam ... (*)-ig a Tanács Főtitkárságán letétbe helyezett nyilatkozatban közli, hogy mely hatóságok tartoznak a „különleges intervenciók egysége” fogalma alá, továbbá hogy mely illetékes hatóságok kérhetnek segítséget, illetve adhatnak engedélyt segítségnyújtásra a 3. cikkben említettek szerint. E nyilatkozatok bármikor módosíthatók.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat ... (**)-án/-én lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, ...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) ...
(**) ...